

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Третій вид мотивації пов'язаний із самим процесом навчальної діяльності. Спонукають студента вчитися потреба в знаннях, допитливість, прагнення пізнавати нове, який отримує задоволення від зростання своїх знань при засвоєнні нового матеріалу; мотивація навчання відображає стійкі пізнавальні інтереси. Специфіка мотивації навчальної діяльності залежить від особистісних особливостей студентів: від потреби у досягненні успіху або, навпаки, від лінощів, пасивності, небажання здійснювати зусилля над собою, стійкості до невдач (фрустрації) тощо.

Таким чином, особливістю мотиваційної сфери особистості студента є наявність у нього особливої мотивації – навчальної, яка може бути внутрішньою, орієнтованою на сам процес пізнання, та зовнішньою, орієнтованою на досягнення успіху чи уникнення невдачі.

Список використаних джерел

1. Альохіна Н.В. Дослідження мотивації навчання у вищому навчальному закладі / Н.В. Альохіна // Проблеми загальної та педагогічної психології : збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України / за ред. С.Д. Максименка. – Т.ХІІ. – Ч.6. – К., 2010. – С. 7–14.

2. Подшивайлов Ф.М. Психологічні чинники розвитку мотиваційної сфери особистості майбутнього психолога: дис. ... канд. психол. наук: спец. 19.00.07 – педагогічна та вікова психологія / Федір Михайлович Подшивайлов. – К., 2015. – 210 с.

УДК 159.9-055.25

ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ

Письменна Владислава, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», IV курс, РДГУ

Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Позитивне емоційне сприйняття власної особистості, прийняття себе, ціннісне ставлення до своїх особливостей є визначальними умовами гармонійного життя особистості. Саме самоствавлення детермінує соціальну поведінку, визначає рівень успішності в діяльності та в особистісній самореалізації. Особливості самоствавлення у структурі самосвідомості, самосприйняття, саморегуляції та міжособистісних стосунків визначаються з точки зору самопізнання, самоінтересу, дій, пов'язаних із розумінням себе, позитивного емоційного фону відносно себе.

Самоствавлення як процес та результат є динамічною ієрархічною системою, яка містить взаємоперетворювальні підсистеми: позитивне оцінне самоствавлення (самоповага), позитивне емоційне самоствавлення (аутосимпатія), негативне самоствавлення (самоприниження). На взаємодію та рівні вираженості компонентів цих підсистем, їх модальність, що визначають загальну якість життя, впливають багато внутрішніх особистісних та зовнішніх соціальних факторів, одним із яких є сприйняття власної зовнішності та ставлення до неї. Адже юнацький вік є сенситивним стосовно формування ставлення до своєї зовнішності, що позначається на перебігу процесів самовизначення та самореалізації особистості, особливо серед дівчат, які надають зовнішності набагато важливішого значення, аніж юнаки. Проблемі самоствавлення приділяли увагу багато вчених: Н. Алексєєв, А. Ахмеданов, Р. Бернс, У. Джемс, Л. Корнеєв, І. Кон, Т. Леві, А. Ліпкін, С. Пантілеєв, Л. Рибак, К. Роджерс, С. Рубінштейн, Н. Сарджавеладзе, В. Столін, А. Федяєв, І. Чеснокова та ін.

Дослідженням впливу ставлення до власної зовнішності на особливості формування самоствавлення займалися такі наковці, як О. Белугіна, Н. Даниленко, А. Дорожевець, Т. Кондракова, О.Лабунська, І.Левицька, Т. Леві, Л. Лідак, В. Луньова, М. Маркова, Г. Меднікова, М. Попіль, А. Тиунова, Т. Черкашина, В. Цуркін та ін.

Проте сучасні дослідження в галузі психології недостатньо приділяють увагу проблемі формування самоствалення в юнацькому віці серед дівчат, які негативно ставляться до свого зовнішнього вигляду, що і актуалізує тему дослідження.

Отже, **мета дослідження** полягає у дослідженні особливостей самоствалення у незадоволених власною зовнішністю дівчат.

Вважається, що першим науковцем, який звернувся до розробки проблеми самоствалення в рамках Я-концепції, є У. Джемс, що надавав даній концепції надзвичайного значення з точки зору соціального характеру [1, с. 144].

С. Пантілеєвим на основі узагальнення літературних джерел, присвячених визначенню феномену самоствалення, виділено три основні його складові:

- Любов до себе;
- Самоприйняття;
- Відчуття власної компетенції [2, с. 216-217].

Таким чином, вирішальне значення самоствалення на здатність особистості до адаптації у навколишньому соціальному середовищі зумовлюється сформованістю її внутрішньої позиції щодо себе. Її доцільно розглядати в якості динамічної організованої ієрархічної системи, що має визначену структуру (відвертість стосовно себе, глибоке усвідомлення власного Я, внутрішня відкритість, чесність, самоповага, самовпевненість, самокерівництво, самоцінність, самоприйняття, самоприв'язаність, самозвинувачення, аутосимпатія, самоприниження) та не зводиться суми її елементів, а дозволяє встановити взаємозв'язки з іншими елементами психіки людини, такими як мотиви, потреби, самооцінка, цінність і т.д.

Від позитивного чи негативного напрямку у ставленні до себе залежить віра особистості у свої можливості, у свою неповторність та особливість, можливість ризикувати у невизначених обставинах, саморозвиватися, рівень оптимізму відносно очікуваних успішних результатів власних дій. При негативному конфліктному самостваленні можуть виникати поведінкові адикції, девіації різного плану, розвиватися агресивне ставлення до інших та до світу, внаслідок чого також можуть виникати агресивні прояви стосовно інших чи стосовно себе.

Розвиток особистості у юнацькому віці, що є продовженням переходу від дитинства до дорослості, супроводжується поглибленням процесів самопізнання, самоусвідомлення та самоствалення як певного особистісного ядра, елемента самосвідомості, що здійснює безпосередній регуляторний вплив на емоційну сферу, поведінку, адаптацію особистості в соціумі.

Особистість в юнацькому віці володіє достатнім духовно-інтелектуальним потенціалом для вироблення ставлення й оцінок до навколишньої реальності, до себе, для аналізу своєї особистості і свого досвіду, керуючись засвоєними цінностями. Самоствалення в юнацькому віці значною мірою залежить від ставлення особистості до об'єктів навколишнього середовища. Відповідно до нього формуються її переконання і філософські уявлення, а на цій основі – ставлення до себе як до частини цього середовища на рівні суспільства та групи, оцінка свого статусу в соціумі.

Процес формування самоствалення у юнацькому віці має суттєві особливості, спричинені особливостями розвитку особистості у цей віковий період. Передусім, він зумовлений розвитком самосвідомості юнаків, внаслідок чого виробляється якісно інше ставлення до себе, побудоване на оновлених критеріях самооцінки в аспектах порівняння своїх «Я» реального і «Я» ідеального, відповідності виробленим поглядам і переконанням, наявності можливостей реалізувати життєву позицію та життєві плани, в усвідомлення свого місця у соціумі та, зокрема, здатності до нових відносин з представниками протилежної статі, що актуалізує проблему ставлення молодих людей до своєї зовнішності.

Проблема ставлення до власної зовнішності посідає важливе місце у структурі самоствалення сучасної людини, що зумовлено посиленням впливу зовнішності на

професійний і життєвий успіх особистості та відповідно підвищення уваги до власного зовнішнього вигляду, прагнення досягти рівня сучасних стандартів зовнішньої привабливості і краси. Атрибутами краси стають стрункість, атлетичність і особливо худорлявість. При цьому в сучасних умовах підвищення уваги до своєї зовнішності супроводжується стурбованістю стосовно її невідповідності існуючим ідеалам, протягом останніх десятиліть у розвинених країнах спостерігається зростання рівня незадоволення жінок своїм зовнішнім виглядом, зокрема пропорціями тіла і вагою, що не завжди адекватно відображає реальні зовнішні дані. Представницям жіночої статі особливо притаманні відчутні переживання через власну зовнішність, прагнуть вдосконалити її, щоб підкреслити свою індивідуальність і покращити свої відносини з навколишнім світом.

Проведений аналіз свідчить про істотний вплив сприйняття зовнішності на самоствавлення дівчат юнацького віку. Саме юнацький вік є тим життєвим періодом, коли питання зовнішньої привабливості посідає важливе місце у смислотиттєвій сфері особистості, значно посилюється увага до сучасних стандартів краси (форм і розмірів тіла, рис обличчя, кольору і якості волосся, ваги) та засобів їх досягнення. Проте брак життєвого досвіду може призвести до формування спотворених уявлень про красу, вироблення нереального її ідеалу і, як наслідок, вироблення критичного і навіть негативного ставлення до своєї зовнішності в цілому чи до окремих її вад. Це може спричинити не лише численні негативні переживання, але й спровокувати розвиток комплексу неповноцінності, позначитись на поведінці і здоров'ї дівчат. Відповідно проблема ставлення юнацтва і, зокрема, дівчат до своєї зовнішності потребує подальших досліджень та здійснення системи психолого-педагогічних заходів для вироблення адекватної самооцінки зовнішнього образу і відповідної корекції самоствавлення у структурі свідомості особистості.

З метою визначення особливостей самоствавлення у дівчат, незадоволених власною зовнішністю, було здійснено експериментальне констатувальне дослідження за допомогою таких методів: «Мультимодальний опитувальник ставлення до власного тіла» (MBSRQ) Т. Ф. Кеша, адаптація Л. Т. Баранської та С.С. Таурової, Тест кольоровказання незадоволеності власним тілом (The Color-A-Person body dissatisfaction Test, CAPT), «Методика дослідження самоствавлення» (МИС), С.Р. Пантілеєв, методика «Особистісний диференціал» (ОД) (адаптована в НДІ ім. В.М. Бехтерева), методика «Дослідження самоповаги» та методика «Рівень впевненості в собі» Ф.Зімбардо.

Згідно аналізу отриманих результатів було констатовано, що у групі досліджуваних показники за оцінками зовнішності, орієнтації на неї, задоволеності параметрами тіла, орієнтації на фізичну форму, а також загального ставлення до своєї зовнішності знаходяться на середньому рівні в межах від 2,9 балів до 3,6 балів. 3% опитуваних відчувають себе фізично непривабливими, повністю незадоволені своїм зовнішнім виглядом. Інші 91,3% дівчат мають в загальному позитивне ставлення до своєї зовнішності, їх подобається їх зовнішній вигляд, вважають себе привабливими для інших.

В загальному підсумку було встановлено, що абсолютно незадоволеними своєю зовнішністю в сукупності всіх параметрів (зовнішні риси, вага, орієнтація на зовнішність) є лише 2,9% дівчат, повністю задоволеними – 11,8% дівчат, а частково задоволеними – 85,3% дівчат. Найменше незадоволеності серед дівчат викликає їх обличчя (риси обличчя, колір та стан шкіри обличчя), а також розмір та форма грудей, обхват талії. При цьому найбільше респондентам не подобається в собі розміри та форми стегон і сідниць. За загальним балом емоційного ставлення до своєї зовнішності було встановлено, що 8,8% дівчат майже повністю незадоволені тим, як виглядають. Лише одна з дівчат, які приймали участь в експерименті (2,9% опитуваних) вказала на повне задоволення всіма елементами своєї зовнішності, в той час як 88,2% респондентів частково ними задоволені. За результатами дослідження самоствавлення та його компонентів за середньогруповими показниками було встановлено, що найбільш вираженими є показники за шкалами

«Самоцінність» (6,6 балів), «Відвертість» (6,1 балів), «Дзеркальне Я» (5,9 балів), що свідчить про досить високий рівень у досліджуваних відчуття цінності своєї особистості як для себе, так і для інших, внутрішньої відвертості, відкритості перед собою, чесності відносно себе, впевненості, що їх особистість здатна викликати повагу в інших людей. Найменші середньогрупові значення за шкалами «Самоприв'язаність» (3,6 балів) та «Внутрішня конфліктність» (4,9%) вказують на готовність до зміни Я-концепції, здатність до пошуків відповідності реального та ідеального Я, загальне позитивне ставлення до власної особистості, збалансованість їхніх домагань та досягнень. Розрахунок інтегративних факторів самоствавлення «Самоповага», «Аутосимпатія», «Самоприпинення» виявив, що в жодного з опитуваних немає критично низької оцінки власного «Я» відповідно до соціально-нормативних критеріїв та модальностей; нормальне емоційне ставлення до власного «Я» притаманне майже всім респондентам, окрім 8,8%, які не відчувають симпатії до свого «Я»; негативне ставлення до себе – у 23,5% респондентів, які схильні до внутрішніх конфліктів та надмірного самозвинувачення.

Оцінка особливостей емоційно-ціннісного ставлення до себе виявила, що середні показники за шкалами «Оцінка» - в межах середнього рівня вираженості (13,0 балів); «Сила», «Активність» - заходяться в межах низького рівня вираженості (відповідно 5,4 бали та 5,6 балів), в тому числі 29,4% досліджуваних сприймають себе як особистість, що має позитивні, соціально бажані характеристики позитивно оцінюють свої якості та властивості; 58,8% опитуваних притаманний середній рівень відчуття симпатії до себе, достатньо позитивне ставлення до образу свого «Я»; у 11,8% досліджуваних - надто критичне ставлення до себе, наявна незадоволеність своєю поведінкою, рівнем своїх досягнень, своїми особистісними особливостями.

Інтеркореляційний аналіз впливу рівня задоволеності власною зовнішністю на особливості формування самоствавлення у дівчат за методом Спірмена встановив, що високий рівень оцінки зовнішності дещо підвищує рівень впевненості у собі та знижує рівень самозвинувачення; надмірна орієнтація на власну зовнішність досить тісно пов'язана із зниженням рівня самоприв'язаності; рівень задоволеності параметрами власного тіла впливає на рівень самовпевненості та рівень самоцінності. Чим вищий рівень зосередженості на фізичній формі, тим нижчий рівень самовпевненості, самокерівництва, тим вищий рівень внутрішньої конфліктності та рівень самозвинувачення. Також було встановлено, що із зниженням рівня задоволеності своєю зовнішністю зростає рівень відвертості із самими собою серед дівчат, які приймали участь в експериментальному дослідженні.

Дане дослідження не вичерпує всіх аспектів зазначеної проблеми, і тому, із врахуванням отриманих результатів емпіричного дослідження особливостей самоствавлення незадоволених своєю зовнішністю дівчат, доцільним в якості подальших наукових пошуків вважається розробити корекційну програму, спрямовану на підвищення рівня впевненості у собі, рівня самоприв'язаності, самовпевненості, рівня самоцінності, зниження рівня самозвинувачення та внутрішньої конфліктності з метою покращення самоствавлення, здійснити її експериментальну перевірку.

Список використаних джерел

1. Джемс У. Психологія / Под ред. Л.А.Петровской. / У. Джемс. – М. : Педагогіка, 1991. – 368 с.
2. Пантелеев С. Р. Самоотношение // Психологія самосознання. Хрестоматія [Текст]. – Самара: БАХРАХ-М, 2014. – С. 208-242.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144